

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ
**Ισόβια εξασφάλιση
ποιότητας ζωής**

Η σύνταξη για όλους τους υπόλοιπους θα αντικατασταθεί από ένα επίδομα το οποίο μάλλον δεν θα φτάνει για να αντιμετωπιστούν ούτε οι στοιχειώδεις δαπάνες επιβίωσης. Η ποιότητα ζωής προφανώς θα ακούγεται σαν ανέκδοτο! Το θέμα είναι συνταρακτικά επίκαιρο και πρέπει να αποτελέσει βασική προτεραιότητα για κάθε οικονομικά ενεργό πολίτη.

CASE STUDY

Ο κ. Γεωργίου απορεί διαβάζοντας στις οικονομικές εφημερίδες δεκάδες αναλύσεις για το ύψος της μελλοντικής του σύνταξης και τον χρόνο στον οποίο θα συνταξιοδοτηθεί. Θέλει να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Η αγωνία για το «αύριο» τού χτυπάει την πόρτα. Μόλις έγινε 40 χρόνων και τα χρονικά περιθώρια στενεύουν...

Νίκος Κεχαγιάογλου, Διευθύνων Σύμβουλος, Κ2 Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι, e-mail nk@k-2.gr

Το θέμα της οικονομικά επιτυχημένης συνταξιοδότησης αποτελεί μια απόλυτα αναγκαία προτεραιότητα. Οι πρόσφατες μνημονιακές ρυθμίσεις σάρωναν, στην κυριολεξία, σχεδόν όλα τα παλιά κεκτημένα.

Απειροελάχιστοι ασφαλισμένοι, κυρίως αυτοί που ασφαλίστηκαν πριν το 1983, έχουν διατηρήσει κρατιά κάποια από τα προνόμια του παρελθόντος. Λίγοι επίσης επωφελούνται από ειδικές διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας που παραμένουν σε ισχύ και αφορούν ασφαλισμένους πριν την 31/12/1992, ιδιαίτερα όσους έχουν ανήλικα τέκνα ως το 2012, θέμα το οποίο δεν μπορεί να αναλυθεί στο παρόν άρθρο. **Η σύνταξη για όλους τους υπόλοιπους θα αντικατασταθεί από ένα επίδομα το οποίο μάλλον δεν θα φτάνει για να αντιμετωπιστούν ούτε οι στοιχειώδεις δαπάνες επιβίωσης. Η ποιότητα ζωής προφανώς θα ακούγεται σαν ανέκδοτο!** Το θέμα είναι συνταρακτικά επίκαιρο και πρέπει να αποτελέσει βασική προτεραιότητα για κάθε οικονομικά ενεργό πολίτη.

Το πρόβλημα βέβαια δεν είναι αποκλειστικά ελληνικό. Σχεδόν όλες οι ανεπτυγμένες κοινωνίες αντιμετωπίζουν τις συνέπειες του ορθού και αυξανόμενου προσδόκιμου ζωής των πολιτών τους. Αυτή η ευχάριστη εξέλιξη, όμως, αποτελεί μια ενεργοποιημένη «βόμβα» στα θεμέλια των ασφαλιστικών τους συστημάτων. Άλλωστε όταν αυτά δημιουργήθηκαν, η αναλογία ασφαλισμένων προς συνταξιούχους ήταν εντελώς διαφορετική από τη σημερινή.

Ο κύριος ελληνικός ασφαλιστικός φορέας, το ΙΚΑ, δημιουργήθηκε όταν η αναλογία αυτή ήταν 8 εργαζόμενοι προς 1 συνταξιούχο. Σήμερα η δημογραφική πυραμίδα έχει πλήρως αναστραφεί και η αναλογία αυτή είναι πολύ κοντά στο 1 προς 1! Τα ευχάριστα νέα, τα οποία έρχονται από πρόσφατες γεροντολογικές έρευνες και δείχνουν αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης – για όσα παιδιά γεννιούνται σήμερα – στα 120 χρόνια, αποτελούν τον μεγάλο «εφιάλητη» των κοινωνικών, αλλά και των ιδιωτικών συστημάτων ασφάλισης. Αλλά οι δυνατότητες προσαρμογής που διαθέτουν τα ιδιωτικά μοντέλα ασφάλισης είναι πολύ μεγαλύτερες και κυρίως ασφαλιότερες.

Μπορούν τα κοινωνικά συστήματα να είναι «δίκαια»

Στην Ελλάδα κατά τις τελευταίες δεκαετίες επιβίωσαν δύο πολύ επικίνδυνοι μύθοι: Ο πρώτος που έλεγε ότι οι τιμές των ακινήτων και της γης δεν πέφτουν και ο δεύτερος που έλεγε ότι η κοινωνική ασφάλιση μπορεί να παρέχει πληρότητα παροχών σε όλους.

As αφήσουμε όμως τον πρώτο και as μιλήσουμε για τον δεύτερο μύθο. Σε όλα τα κράτη του δυτικού κόσμου η κοινωνική και η ιδιωτική ασφάλιση αλληλοσυμπληρώνονται με ρόλους απόλυτα διακριτούς. Η κοινωνική ασφάλιση παρέχει ένα minimum παροχών στους πολίτες, ενώ η ιδιωτική συμπληρώνει τα κενά σύμφωνα με τις ειδικές ανάγκες του κάθε ασφαλισμένου. Γιατί όμως η κοινωνική ασφάλιση δεν μπορεί να είναι δίκαιη; Η απάντηση είναι ότι ασκεί ταυτόχρονα κοινωνική πολιτική. As το αναλύσουμε λίγο.

Η κοινωνία απαρτίζεται από εργαζομένους και αυτοαπασχολούμενους ή επιχειρηματίες οι οποίοι εισφέρουν στα ταμεία ο καθένας το ποσό που του αναλογεί. Ταυτόχρονα, όμως, στην ίδια κοινωνία συνυπάρχουν οι άεργοι (νοικοκυρές, παιδιά, φοιτητές, ανεπάγγελτοι), οι άνεργοι, οι ανίκανοι προς εργασία, οι εκ γενετής ανήμποροι, ίσως και άλλες κατηγορίες ανθρώπων οι οποίοι δεν μπορούν ούτε να δουλέψουν ούτε να εισφέρουν.

Ένα κοινωνικό κράτος έχει την αποστολή να παρέχει σε όλους τους πολίτες του ένα ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης και περιθαλψής έτσι ώστε να μην υπάρχουν φαινόμενα ένδειας, αποκλεισμών και συγκρούσεων. Γίνεται ξεκάθαρο ότι οι εισφέροντες πρέπει να συνδράμουν στην εξισορρόπηση αυτών των φαινομένων και να συμβάλουν στην κοινωνική ομαλότητα. Η κοινωνική ασφάλιση δεν μπορεί να είναι δίκαιη απέναντί τους, γιατί αλλιώς θα έπρεπε να αφήσει όλους τους υπόλοιπους στη μοίρα τους. Έτσι αναδιανέμει τις εισφορές τους, με σκοπό την όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική πολιτική πρόνοιας. Στην χώρα μας γινόταν ακριβώς το αντίθετο, διαστρεβλώνοντας όλες τις υφιστάμενες οικονομικές παραδοχές και μοντέλα.

Η ιδιωτική ασφάλιση έρχεται να εξισορροπήσει τα πράγματα και να προσφέρει δικαιοσύνη με την οικονομική αξία του ορισμού, προσφέροντας στον καθένα παροχές σύμφωνα με τις ανάγκες του και τις οικονομικές του δυνατότητες.

Ποιος πρέπει να έχει τον έλεγχο;

Για πολλούς, και απόλυτα απολογημένους λόγους, οι άνθρωποι θέλουν να αποκτήσουν τον έλεγχο των χρημάτων τους. Το κόστος ζωής αυξάνεται σταθερά επί σειρά ετών, ενώ η οικονομία έχει περιόδους υψηλού και χαμηλού πληθωρισμού, ύφεσης και ανάκαμψης, καλών και άσχημων εποχών. Επιπλέον φορολογούμαστε με όλο και περισσότερους τρόπους, καθώς η κοινωνία μας γίνεται όλο και περισσότερο σύνθετη, ενώ ταυτόχρονα αυξάνονται οι ανάγκες για άσκηση ευρύτερης κοινωνικής πολιτικής. Έτσι, οι πολίτες συνειδητοποιούν ότι αυτοί και μόνο έχουν την ευθύνη της οικονομικής τους ευημερίας. Δεν μπορούν να βασίζονται στην εκάστοτε κυβέρνηση για την παροχή παραπάνω από το βασικό επίπεδο συνταξιοδότησης ή άλλων ασφαλιστικών παροχών. Οι κοινωνικές παροχές θα εξασφαλίζουν ένα συνολικό minimum παροχών έτσι ώστε να αποφευχθούν κοινωνικές συγκρούσεις ή ανωμαλίες όπως προαναφέραμε.

Τι σημαίνει επαρκής συνταξιοδότηση;

Είναι πολύ εύκολο να επιχειρηματολογήσει κανείς για την αναγκαιότητα της επαρκούς συνταξιοδότησης την ώρα που κάποιος αποσύρεται από την ενεργό δράση. **Το γεγονός ότι κάποιος τερμάτισε τον εργασιακό του βίο, δεν σημαίνει ότι σταμάτησε να καταναλώνει. Και είναι απόλυτως φυσιολογικό να θέλει να καταναλώνει με τον ίδιο τρόπο. Δηλαδή δεν διανοείται να υποβαθμίσει το βιοτικό του επίπεδο. Ίσως μάλιστα να φιλοδοξεί και να το αναβαθμίσει.** Ίσως έχει κάνει και κάποια επιπλέον όνειρα γι' αυτές τις ατελείωτες μέρες ξεκούρασης που δικαιούται. Η πραγματικότητα όμως δεν πριμοδοτεί τα όνειρά του. Η σύνταξη που θα πάρει θα έχει μεγάλες ή

σημαντικές ή χαώδεις διαφορές σε σχέση με τον μισθό του. Η μεγάλη πλειοψηφία των μισθωτών θα έχει αναπλήρωση του τελευταίου μισθού – εφόσον βέβαια εργάζεται – κάτω από 50%. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες, τα στελέχη των επιχειρήσεων και οι επιχειρηματίες θα έχουν τεράστιες διαφορές σε σχέση με τα χρήματα και την ποιότητα ζωής που έμαθαν να απολαμβάνουν.

Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι η πραγματικότητα με την οποία θα πρέπει να αναγκαστούν να ζήσουν όλοι οι μελλοντικοί συνταξιούχοι δεν θα είναι καθόλου ευχάριστη, αφού το διαθέσιμο εισόδημα θα μειωθεί δραματικά με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το επίπεδο διαβίωσης των ανθρώπων αυτών.

Οι επιλογές στην πορεία προς την επιτυχημένη συνταξιοδότηση

Φυσικά τα προαναφερόμενα δεν αποτελούν την «ανακάλυψη του τροχού». Είναι μια απλή καταγραφή της σημερινής πραγματικότητας. Όλοι οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται το πρόβλημα και προσπαθούν να πάρουν τα μέτρα τους, ώστε να μην έρθουν αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα που θα γίνει για αυτούς εφιάλητη, την ώρα που οι φυσικές τους δυνάμεις δεν θα τους επιτρέπουν να είναι ενεργοί και αποδοτικοί.

Με διάφορους τρόπους όλοι προσπαθούν να εξασφαλίσουν ένα εισόδημα το οποίο θα αποτελέσει το απαραίτητο συμπλήρωμα της κρατικής σύνταξης. As δούμε τους κυριότερους:

- Ακίνητη περιουσία
- Μετοχές και αμοιβαία κεφάλαια
- Άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα
- Επιχείρηση
- Μετρητά
- Ασφάλιση συνταξιοδότησης

Η ασφάλιση συνταξιοδότησης αποτελεί το πιο αξιόπιστο εργαλείο επίλυσης αυτού του τόσο σοβαρού προβλήματος και υπερέρχει σαφώς έναντι οποιασδήποτε άλλης επιλογής. As δούμε το γιατί.

Γιατί οι επενδύσεις σε ακίνητη περιουσία και οι πρόσοδοι από ενοίκια δεν εξασφαλίζουν ισόβιο εγγυημένο εισόδημα.

Τα ακίνητα – όπως και οι άνθρωποι – γερνούν, φθείρονται και απομειώνονται. Είναι μια διαρκής πηγή εξόδων. Η συντήρησή τους και η αναβάθμισή τους είναι απολύτως αναγκαία για να παραμείνουν ανταγωνιστικά σε μια διαρκώς εξελισσόμενη και δύσκολη αγορά κατοικίας και επαγγελματικής στέγης. Το απόθεμα των κατοικιών που μένουν χωρίς μισθώσεις αυξάνεται συνέχεια, ενώ ταυτόχρονα πέφτει διαρκώς το επίπεδο των ενοικιαστών. Η φορολογία έχει σαν μόνιμο και εύκολο στόχο την ακίνητη περιουσία. Η ρευστοποίηση ακίνητης περιουσίας για βιοποριστικούς λόγους δεν μπορεί ποτέ να γίνει με καλούς όρους. Η τιμή που κάποιος νομίζει ότι αντιστοιχεί στο ακίνητό του σχεδόν ποτέ δεν συμβαδίζει με την πραγματικότητα της αγοράς. Οι πρόσοδοι από ενοίκια και η μεταβλητότητα των τιμών δεν εξασφαλίζουν ισόβιο και, κυρίως, εγγυημένο εισόδημα.

Με την ευγενική υποστήριξη των παρακάτω εταιρειών:

www.inlife.gr
τ 210 811 9000

www.ethniki-asfalistiki.gr
τ 210 909 9000

www.metlifealico.gr
τ 210 878 7000

www.ydrogios.gr
τ 210 947 7200

Οι επενδύσεις σε μετοχές και αμοιβαία κεφάλαια δεν αποτελούν «εργαλεία» για μόνιμο και ισόβιο εισόδημα

Οι επενδύσεις τέτοιου είδους εμπεριέχουν εκ φύσεως ρίσκο. Ικανοποιούν και γοητεύουν όσους επιθυμούν να κάνουν τη διαφορά και την υπέρβαση έναντι των συντησμένων αποδόσεων των επιτοκίων. Συναρπάζουν με την ποικιλία και το εύρος τους. Διευρύνουν τη γνώση και την αντίληψη για τα οικονομικά συντελούμενα. Ταυτόχρονα όμως επηρεάζονται άμεσα από τη μεταβλητότητα της οικονομίας και των αγορών. Δεν παρέχουν καμία εγγύηση σταθερότητας. Έχουν ανοδικές και καθοδικές περιόδους, κάτι που κανένας δεν θα ήθελε για τη σύνταξή του.

Η επιχείρηση δεν δίνει σύνταξη

Η επιχείρηση δίνει εισόδημα όσο καιρό δουλεύει κάποιος σε αυτήν. Είναι πιθανόν κάποιος επιχειρηματίας να έχει συσσωρεύσει κάποιο κεφάλαιο από την εργασία πολλών ετών. Όπως επίσης είναι πιθανόν να μην τα έχει καταφέρει λόγω οριακής κερδοφορίας ή λόγω εκτάκτων γυρισμάτων της αγοράς, που ανέτρεψαν ξαφνικά τα δεδομένα. Αν κάποιος επιχειρηματίας αποφασίσει να αποσυρθεί μεταβιβάζοντας την επιχείρηση στα παιδιά του, δεν θα είναι σε ευχάριστη θέση αν ζητάει κάθε μήνα εισόδημα από αυτά για να εξασφαλίζει τα έξοδά του. Σε κάθε περίπτωση η εξασφάλιση ενός μόνιμου εισοδήματος δεν είναι εγγυημένη και διασφαλισμένη για κανέναν επιχειρηματία.

Μετρητά

Τα μετρητά είναι μια καλή απάντηση, αλλά και αυτά τελειώνουν. Δεν έχουν εγγυημένη αποδοτικότητα και μπορούν εύκολα να απορροφηθούν από άλλες ανάγκες που προκύπτουν. Επιπλέον, κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι θα έχουν συσσωρευτεί τη στιγμή που θα είναι αναγκαία για να ξεκινήσει ένα σχέδιο μόνιμης συνταξιοδότησης. Καμία τράπεζα επίσης δεν δίνει ισόβια μηνιαία σύνταξη.

Η ασφάλεια συνταξιοδότησης είναι το απόλυτο «εργαλείο»

Γιατί σχεδιάστηκε ακριβώς γι' αυτό, και φυσικά δεν ανταγωνίζεται καμία από τις προαναφερόμενες δυνατότητες. Προσφέρει **ισόβιο, μόνιμο, εγγυημένο εισόδημα**, την ώρα που πρέπει, λύνοντας οριστικά το πρόβλημα αυτό. Πολλοί δεν αντιλαμβάνονται τη μοναδικότητα της ασφαλιστικής λύσης και την αντιπαραβάλλουν με τις άλλες μορφές συσώρευσης χρημάτων. Καμία όμως άλλη λύση δεν έχει εφευρεθεί που να προσφέρει ό,τι η ασφάλιση. Λειτουργεί επικουρικά και προστατεύει απόλυτα τον ασφαλισμένο-δικαιούχο. Αλλά ακόμα και αν κάποιος έχει πετύχει απόλυτα στα μελλοντικά του σχέδια, δεν θα πει «όχι» σε ένα επιπλέον ισόβιο εισόδημα που δημιουργήθηκε από τις συστηματικές αποταμιεύσεις του τα προηγούμενα χρόνια.

Κανείς δεν θέλει να «τρώει από τα έτοιμα»

Η ασφάλιση συνταξιοδότησης εξασφαλίζει ένα ισόβιο **παθητικό** εισόδημα. Δηλαδή δεν χρειάζεται καμία παρέμβαση για να το εισπράττει ο δικαιούχος κάθε μήνα εφ' όρου ζωής. Προσφέρει ηρεμία πνεύματος και εξασφαλίζει - οικονομικά - τα όνειρα του μέλλοντος. Προσφέρει επίσης διασφάλιση των υπόλοιπων περιουσιακών στοιχείων, αφού αυτά δεν θα χρειαστεί να μειώνονται σταδιακά για να χρησιμοποιηθούν για βιοποριστικές ανάγκες.

Άλλα σημαντικά πλεονεκτήματα

→ **Απαλλαγή πληρωμής ασφαλιστρών σε περίπτωση ανικανότητας.** Εξασφαλίζεται η συνταξιοδότηση ακόμα και στην περίπτωση μόνιμης ανικανότητας από ατύχημα ή ασθένεια. Η ασφαλιστική εταιρεία πληρώνει ως τη συμφωνημένη ημερομηνία τα ασφάλιστρα, και μετά καταβάλλει τη σύνταξη ισόβιως.

→ **Εγγυημένο επιτόκιο.** Το εγγυημένο επιτόκιο είναι έως 3,35% καθ' όλη τη διάρκεια της ασφαλιστικής συμβάσεως, κάτι που

μόνο ασφαλιστικά προϊόντα μπορούν να προσφέρουν. Αυτό σημαίνει αυτόματο και εγγυημένο αποπληθωρισμό του ασφαλιστρου και ταυτόχρονα εγγυημένο υπολογισμό του ύψους της σύνταξης.

→ **Υπεραπόδοση.** Η πιθανότητα υπεραπόδοσης του ασφαλιστρου είναι πολύ σημαντική. Αναλόγως του ασφαλιστικού προγράμματος, οι επενδύσεις γίνονται ή σε ομόλογα ή σε εσωτερικά μεταβλητά κεφάλαια τα οποία επενδύουν στην ελεύθερη αγορά. Η δυνατότητα υπεραπόδοσης σημαίνει ότι υπάρχει η πιθανότητα να δημιουργηθεί μεγαλύτερο κεφάλαιο σύνταξης ή να δοθεί η δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησης.

→ **Αφορολόγητη σύνταξη.** Η σύνταξη του κοινωνικού φορέα φορολογείται, ενώ η ιδιωτική όχι.

→ **Φοροαπαλλαγής.** Μπορεί προσωρινά να καταργήθηκε η μείωση του φόρου από τα ασφάλιστρα, αλλά πολύ σύντομα το όφελος αυτό θα επαναφερθεί, αφού οι δαπάνες αυτές συντελούν στην οικοδόμηση πολύτιμων συμπληρωματικών ασφαλιστικών παροχών οι οποίες συμβάλλουν στην οικονομική και κοινωνική εξισορρόπηση. Δεν υπάρχει κανένα κράτος του κόσμου στο οποίο να μην υπάρχουν κίνητρα για την ανάπτυξη της ιδιωτικής ασφάλισης. Το ποσοστό επί των ασφαλιστρών που θα φοροαπαληθεί, θα αυξάνει την απόδοση του συνταξιοδοτικού λογαριασμού, όπως γινόταν μέχρι το 2012.

Να κάνετε ασφάλεια σύνταξης για τα παιδιά σας!

Διάφορες έρευνες που έχουν γίνει, έχουν δείξει ότι ο μέσος όρος ηλικίας των ανθρώπων που ξεκινάνε ένα συνταξιοδοτικό πρόγραμμα είναι τα 40 έτη. Αυτό δικαιολογείται, γιατί τότε κάποιος έχει αποκατασταθεί επαγγελματικά και οικονομικά, έχει οικογένεια και σχέδια για το μέλλον, ενώ η ηλικία της σύνταξης αρχίζει να γίνεται ορατή. Εντυπωσιακά όμως ήταν τα ευρήματα για τα συνταξιοδοτικά που άρχισαν γονείς στα παιδιά τους σε μικρή ηλικία (5-15 ετών). Αυτά τα προγράμματα που δίνουν σύνταξη από τα 50, δεν είχαν καθόλου ακυρωσιμότητα όταν τα παιδιά τα ανέλαβαν οικονομικά μόνα τους. Οι λόγοι ήταν οι εξής:

- Το πρόγραμμα συνταξιοδότησης ξεκίνησε από τους γονείς και δεν είναι συναισθηματικά εύκολο να ακυρωθεί
- Υπάρχει ένα έτοιμο σχέδιο με σαφείς όρους και προϋποθέσεις
- Δίνεται οικονομική προτεραιότητα έναντι άλλων καταναλωτικών προκλήσεων
- Η ηλικία των 50 ετών είναι πολύ κοντινή και ένα καινούριο ισόβιο εισόδημα από τότε είναι πολύ προκλητικό
- Όταν η μέση σύνταξη θα δίνεται στα 70 έτη, το δικαίωμα για έναρξη κατά 20 χρόνια πριν αποτελεί αναμφισβήτητο εξαιρετικό πλεονέκτημα.

Το σημαντικότερο πλεονέκτημα όλων όμως είναι το προσδόκιμο ζωής των παιδιών στις δυτικές κοινωνίες. Πρόσφατες μελέτες που δημοσιεύτηκαν, προσδιορίζουν το εύρος ζωής ενός παιδιού από 100 έως 107 έτη (103 στην Ελλάδα). Ένας ενήλικας ο οποίος θα αρχίσει να παίρνει σύνταξη στα 50, θα έχει εξαντλήσει το απόθεμά του στα 70 του χρόνια περίπου. Από εκεί και μετά θα πληρώνεται εφ' όρου ζωής έστω κι αν δεν υπάρχει απόθεμα. Αυτή η παροχή μπορεί να είναι εγγυημένη μόνο από ασφαλιστική εταιρεία. Τέλος, οι γονείς που ξεκίνησαν το πρόγραμμα, απολαμβάνουν ισόβια ικανοποίηση, αφού από δική τους πρωτοβουλία τα παιδιά τους εισπράττουν ένα μόνιμο εισόδημα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί με πολλούς ωφέλιμους τρόπους, κάτι που σίγουρα θα επιθυμούσαν και για τους εαυτούς τους. **!**

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ασφαλιστική βιομηχανία αποτελεί τη μεγαλύτερη και ασφαλέστερη βιομηχανία του κόσμου. Ο ετήσιος κύκλος εργασιών της είναι μεγαλύτερος από 4,4 τρισ. δολ. και οι αποζημιώσεις που δίνονται ετησίως ξεπερνούν τα 3,6 τρισ. δολ. Πάνω από το 50% των επενδύσεων παγκοσμίως γίνονται από τις ασφαλιστικές εταιρείες. Πάνω σε αυτές στηρίζονται τα συνταξιοδοτικά συστήματα όλων των πολιτισμένων κρατών, ενώ σημαντικότερος είναι ο ρόλος τους στην αποκατάσταση των φυσικών καταστροφών και στην ανάπλαση του φυσικού περιβάλλοντος. Κανένας άλλος οικονομικός οργανισμός δεν μπορεί να κάνει αυτό που κάνουν οι ασφαλιστικές εταιρείες. Καμία άλλη βιομηχανία δεν στηρίζει τα προϊόντα της με αποθέματα τόσο υγιή όσο αυτά των ασφαλιστικών εταιρειών. Σε όλες ανεξαιρέτως τις οικονομικές και γεωπολιτικές κρίσεις, από τον Πρώτο και τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, από την κρίση του 1928 έως την παγκόσμια οικονομική κρίση του 2008, οι ασφαλιστικές εταιρείες έδωσαν εξασφάλιση στους πελάτες τους που δεν θα μπορούσε να δοθεί από πουθενά αλλού. Ενώ εκατομμύρια εταιρείες όλων των κλάδων, τράπεζες και χρηματοπιστηριακές ή επενδυτικές εταιρείες έκλεισαν, περιουσίες χάθηκαν σε μια νύχτα και το εισόδημα από ακίνητες περιουσίες και άλλα περιουσιακά στοιχεία εξανεμίσθηκαν, οι απώλειες από ασφαλιστικές εταιρείες παρέμειναν άγνωστη λέξη. Σε καμία περίπτωση δεν έχασε πελάτη με ισχύ συμβόλαιο.

Το ρεκόρ της ισχύος των ασφαλιστικών εταιρειών, ακόμα και κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες, δεν μπορεί να συγκριθεί με οποιονδήποτε άλλο κλάδο ή βιομηχανία. Οι ασφάλειες ζωής παραμένουν για όλες τις γενιές το κριτήριο εξασφάλισης με το οποίο μετρούνται όλοι οι άλλοι. Καμία επένδυση ή άλλος κλάδος δεν έχει ιστορικό ασφαλείας μεγαλύτερο από αυτό των ασφαλειών ζωής.

Αυτό συμβαίνει γιατί η τιμολόγηση στηρίζεται σε αυστηρά αναλογιστικά κριτήρια τα οποία είναι απολύτως αξιόπιστα και αληθινά, ενώ ταυτόχρονα οι ασφαλιστικές εταιρείες επενδύουν το ενεργητικό τους σε κορυφαίες τοποθετήσεις στην αγορά τίτλων ή ακινήτων ή άλλων εξασφαλίσεων, χωρίς κανέναν συμβιβασμό στην ποιότητα. Έχουν την άνεση του χρόνου να επενδύουν μακροπρόθεσμα, γιατί γνωρίζουν ότι οι πελάτες τους αγοράζουν ασφάλεια μακροπρόθεσμα. Αυτή η άνεση χρόνου είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα το οποίο μπορεί να αναζητήσει κάποιος επενδυτής, κάτι που μόνο οι διαχειριστές των περιουσιακών στοιχείων των ασφαλιστικών εταιρειών διαθέτουν.

Αν και η χώρα μας αποτελεί μια παγκόσμια δυσάρεστη παρένθεση στην αντιμετώπιση ασφαλισμένων του κλάδου ζωής (βλέπε υπόθεση Ομίλου Ασπίς Πρόνοια), εντούτοις ο θεσμός δεν παύει να υπηρετεί τις πιο σημαντικές ανάγκες του ανθρώπου και να αποτελεί το μοναδικό οικονομικό εργαλείο που δημιουργεί χρήματα τη στιγμή ακριβώς που αυτά θα χρειαστούν. Ταυτόχρονα η εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Οδηγίας Solvency II από το επόμενο έτος, αποτρέπει οριστικά την πιθανότητα ανάκλησης ασφαλιστικής εταιρείας του κλάδου ζωής στο μέλλον.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Ένας ελεύθερος επαγγελματίας 40 ετών χρειάζεται συμπληρωματική σύνταξη 1.000 ευρώ τον μήνα στα 65 του έτη. Για να πάρει αυτήν την παροχή, θα πρέπει να συσσωρευτούν 177.000 ευρώ. Δηλαδή θα πρέπει να αποταμιεύει 7.080 ευρώ τον χρόνο. Στην ασφαλιστική εταιρεία θα εισφέρει 4.450 ευρώ ετησίως λόγω του εγγυημένου επιτοκίου 3,35% και επιπλέον 130 ευρώ για την κάλυψη της προστασίας ασφαλιστρου από ανικανότητα. Υπάρχει η δυνατότητα να ξεκινήσει με χαμηλότερο ασφάλιστρο 2.670 ευρώ, πληρώνοντας αναπροσαρμογή 5% ετησίως. Τέλος υπάρχει η δυνατότητα εκτάκτων εισφορών για να αντισταθμίζεται ο μελλοντικός πληθωρισμός.